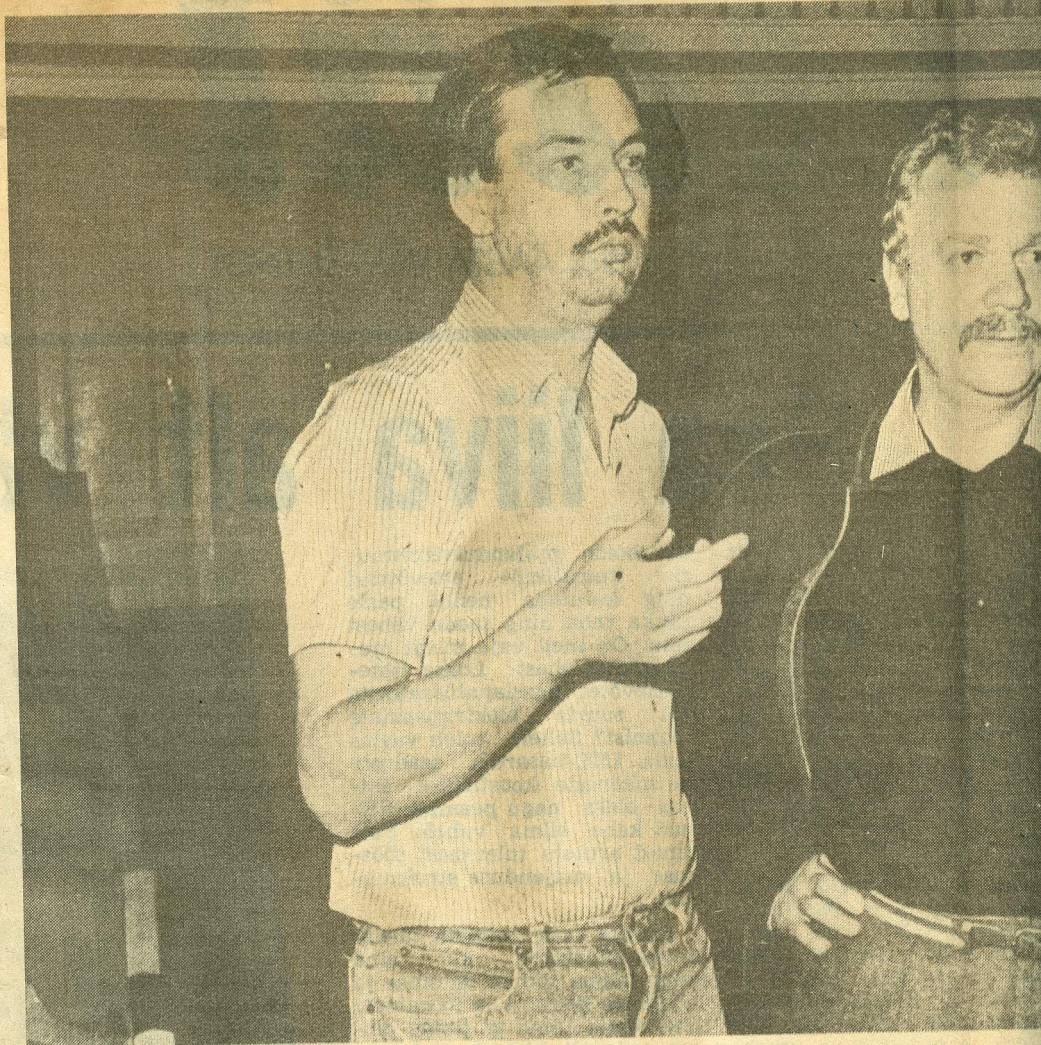

«Estonia» teatri ooperilavastaja **NEEME KUNINGAS**: Meie ülepoliitiseeritud igapäevase elu foonil on Gaetano Donizetti koomiline ooper «Armujook» üks hea tükk, milles pole tegemist mitte mingite poliitiliste ega sotsiaalsete küsimustega. Me ei püstita mingeid filosoofilisi probleeme ega otsi tõde, vaid tahame pakkuda publikule hoopis ühe väga ilusa muusikaga lustaka armastusloo, mis peaks kõigile lõogastust tooma.

Minul on see kümnes ooperilavastus, nii et omamoodi juubel. «Armujooki» lavastan teist korda, mõned aastad tagasi tõi selle välja konservatooriumi ooperistuudio. Kuigi olen ahne koguma oma lavastuste ritta üha uusi nimetusi, on teistkordne töö selle teosega mulle siiski väga meelepärane. See ooper on mul kogu aeg püsinud alateadvuses ning vahepeal nagu laagerdunud.

Kuigi põhikontseptsioonilt kahel lavastusel suuri erinevusi pole, tuli lugu hakata seekord märksa põhjalikumalt lahkama: eelmise «Armujooki» juures dirigenti polnud (ooper läks klaveri saatel), ka osa muusikalisi numbreid oli välja jäetud. Nüüd tuleb esitamisele peaaegu kogu Doni-

● «Armujooki» lavastaja Neeme Kuningas (vasakul) ja kunstnik Jaak Vaus.

Kas eesti rahvas vajab praeg

vastaja Neeme Kuningas (vasakul) ja kunstnik Jaak Vaus.

VAMBOLA SALUPUU fotod

zetti selle ooperi muusika, kuupüüre on vaid näpuotsaga.

Minu tegemisi teatris on harjutud seostama ikka noortega ning see moment on nüüdki olemas. Osatäitjaskonda, keda jätkub kolmeks koosseisuks, kuuluvad «vanast kaardiväest» Anu Kaal, Ivo Kuusk, Uno Kreen ja Volde-mar Kuslap, ülejäänud on kõik noored: Nadežda Kurem, Eve Randkivi, Riina Kadaja, Tiiu Reinau, Aita Kriik, Mati Kõrts, Vello Jürna, Väino Puura, Tarmo Sild, Taimo Toomast, Thomas Mürk. Teenrit, kes küll ei laula, aga on siiski oluline tegelane, kehastab Ülo Matesen.

Dirigeerib Vello Pähn, kunstnik on Jaak Vaus. Noorsooteatrist, kellele «Armujook» on küll alles teine töö «Estonias», kuid tema teatrinägemus ja -mõtlemine sobivad väga just iseenesest tinglikku muusikateatrisse: oma kujundustes ta ei jutusta ega tsiteeri, ei kaldu naturalismi ega realismi, vaid püüab leida oma suhet teemaga ning mingit üldistavat kujundit.

Täna palume publikut «Armujooji» esietendusele.

rahvas vajab praegu „Armujooki“?

